EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 6.9.2000
KOM (2000) 549 slutlig

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

OM GENOMFÖRANDET AV MEDLEMSSTATERNAS SYSSELSÄTTNINGSPOLITIK

..

(framlagd av kommissionen)

MOTIVERING

I februari 2000 antog rådet de första rekommendationerna om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik i enlighet med artikel 128.4. Syftet var att koncentrera åtgärderna på prioriterade områden och ge medlemsstaterna stöd och vägledning vid genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna.

De nationella handlingsplaner som medlemsstaterna överlämnade i maj ger en tydlig bild av hur dessa första rekommendationer i praktiken följts. Detta års erfarenhet visar att rekommendationerna spelat en viktig roll på så vis att medlemsstaternas insatser koncentrerats till de aspekter av arbetsmarknaden där man konstaterat att resultaten inte motsvarat den nivå som uppnåtts på andra håll i unionen.

Denna rekommendation bygger på resultaten från kommissionens utkast till granskning av de nationella handlingsplanerna. Den är en del av ett paket som inbegriper den gemensamma sysselsättningsrapporten för år 2000, som i detalj beskriver resultaten från kommissionens granskning, och förslaget till rådets beslut om sysselsättningsriktlinjer för 2001. Kommissionen har noga bemödat sig om att rekommendationerna stämmer överens med de allmänna riktlinjerna för den ekonomiska poltiken.

I denna rekommendation fastställs de viktigaste arbetsmarknadspolitiska utmaningar som varje medlemsstat står inför och det ges rekommendationer till lämpliga åtgärdsstrategier för att stödja medlemsstaterna när det gäller att på effektivaste sätt anta sådana utmaningar inom ramen för den europeiska sysselsättningsstrategin.

Detta års rekommendationer skiljer sig från förra årets i flera avseenden och skall återspegla följande:

- För det första i vilken utsträckning de enskilda medlemsstaterna följt rekommendationerna med hänsyn till sina specifika arbetsmarknadsvillkor.

- För det andra utvecklingen av Luxemburgprocessen, framför allt mot bakgrund av slutsatserna från Europeiska rådets möten i Lissabon och Feira, i vilka vikten av en aktiv sysselsättningspolitik för en kunskapsbaserad ekonomi framhävs.

Medlemsstaterna har på det stora hela reagerat positivt på rekommendationen även om resultaten varit ojämna, vilket återspeglar olika steg det gäller genomförandet och efterlevnaden av sysselsättningsriktlinjerna. Då de enskilda rekommendationerna ändrades togs hänsyn till dessa skillnader. Kommissionen kan välja mellan tre olika handlingssätt:

(1) Rekommendationen bör bibehållas eftersom de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit som svar på denna helt klart är otillräckliga.

(2) Rekommendationen bör ändras med hänsyn till de framsteg som medlemsstaterna gjort och det utfärdas en uppmaning att dessa insatser skall fortsätta eller att ytterligare framsteg skall övervakas och konsekvenser bedömas. Detta är lämpligt i de fall då de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit endast avser delar av rekommendationen och det behövs fler insatser eller då en övergripande plan har fastställts, men resultaten inte kommer att synas förrän på medellång eller lång sikt.

(3) Rekommendationen bör utgå eftersom landet vidtagit tillräckliga åtgärder.

De flesta av de 52 befintliga rekommendationerna har antingen behållits i sin helhet eller i en ändrad version eftersom genomförandet sträcker sig över mer än ett år och framstegen måste övervakas och konsekvenserna bedömas på medellång och lång sikt. Åtta rekommendationer har utgått eftersom medlemsstaternas initiativ och de nationella handlingsplanerna för sysselsättning visade att rekommendationerna följts på lämpligt sätt och att tydliga framsteg uppnåtts. Detta gällde följande rekommendationer:

- Tjänstesektorn och den sysselsättningspotential som finns i denna sektor i Belgien, Tyskland, Irland och Italien.

- Nödvändigheten att minska den administrativa bördan för företag i Spanien.

- Utvecklingen av de statistiska övervakningssystemen i Tyskland och Förenade kungariket.

- Främjandet av samarbetet mellan arbetsmarknadens parter i Frankrike.

Dessutom infördes nya rekommendationer med tanke på två frågor som måste uppmärksammas mer på det politiska planet på grund av de sociala och ekonomiska förändringarna och det framväxande kunskapssamhällets allt tydligare effekter:

- Det strategiska tillvägagångssättet när det gäller pelarna. Trots att stora ansträngningar gjorts för att omsätta sysselsättningsriktlinjerna i praktiken saknar vissa medlemsstater fortfarande en övergripande strategi för att utveckla och genomföra sysselsättningsstrategin. Detta återspeglas av att sysselsättningsriktlinjernas fyra pelare behandlas på olika sätt i de nationella handlingsplanerna. Vissa medlemsstater uppmuntras att på ett mer strategiskt sätt utarbeta den nationella handlingsplanen och ta ställning till hur de politiska åtgärderna kan förbättras för att man skall kunna åstadkomma maximala effekter.

- Livslångt lärande. Trots att livslångt lärande är ett viktigt mål inom sysselsättningsstrategierna, vilket framhävs i slutsatserna från toppmötet i Lissabon, har medlemsstaternas åtgärder varit ganska blygsamma. De flesta saknar fortfarande en bred politisk ram som underbyggs med lämpliga mål när det gäller livslångt lärande, vilket krävs i den nya riktlinje som infördes 1999 på grund av utmaningarna i samband med ett kunskapsbaserat samhälle. Kommissionen fann det därför nödvändigt att följa upp framstegen. Rekommendationerna på detta område bör hjälpa medlemsstaterna att komma till rätta med kompetensbrist och skapa utbildningssystem som svarar mot de behov som finns på arbetsmarknaden.

- Andra aktuella arbetsmarknadsfrågor skulle kunna behandlas i denna rekommendation. Som exempel kan nämnas de allt större regionala skillnader som uppkommit i en del medlemsstater när det gäller sysselsättningen. Denna fråga har berörts i den gemensamma rapporten om sysselsättningen för 2000 och i de reviderade sysselsättningsriktlinjerna för 2001. Man överväger att i framtiden ta med frågan också i rekommendationerna om medlemsstaternas sysselsättningspolitik.

Bilaga I

Jämförelse av rådets rekommendationer 1999 och 2000

	Antal rekommendationer från rådet:					
	Antogs 1999	Föreslogs 2000	Behölls utan att ändras 2000	Ändrades 2000	Utgick 2000	Antogs som ny 2000
Belgien	4	5	0	3	1	2
Danmark	2	3	0	2 (det har gjorts två rekommendationer av en rekommendation från 1999)	0	0
Tyskland	5	5	1	2	2	2
Grekland	6	6	1	5 (två rekommendationer har gjorts till en)	0	1
Spanien	4	5	0	3 (har gjorts till två rekommendationer)	1	3
Frankrike	4	5	0	3	1	2
Irland	3	2	0	2	1	0
Italien	5	5	0	4 (två rekommendationer har gjorts till en)	1	2
Luxemburg	2	3	0	2 (har gjorts till en rekommendation)	0	2
Nederländerna	2	2	0	2	0	0
Österrike	3	3	0	3	0	0
Portugal	3	4	0	3	0	1
Finland	3	3	0	3	0	0
Sverige	2	3	0	2	0	1
Förenade kungariket	4	4	0	3 (det har gjorts en rekommendation av två rekommendationer från 1999)	1	2
Totalt	52	58	2	42	8	18

Bilaga 2

Förteckning över rekommendationer som utgått

Belgien

Anta och genomföra sammanhängande strategier genom en lämplig kombination av lagstiftning, skattemässiga åtgärder och arbetsmarknadsåtgärder för att bättre utnyttja sysselsättningspotentialen i tjänstesektorn.

Tyskland

Anta och genomföra en sammanhängande strategi för att utnyttja sysselsättningspotentialen i tjänstesektorn genom en lämplig kombination av lagstiftning, skattemässiga åtgärder och andra åtgärder för att minska svårigheterna att starta nya företag.

Vidta lämpliga åtgärder för att förbättra och anpassa systemen för statistikföring för att få fram uppgifter som är jämförbara med de gemensamma åtgärdsindikatorerna senast 2000. Tyskland bör dessutom överväga att införa kvartalsvisa arbetskraftsundersökningar mot bakgrund av rådets förordning (EG) nr 577/98.

Spanien

Anta och genomföra sammanhängande strategier genom en lämplig kombination av lagstiftning, skattemässiga åtgärder och andra åtgärder som minskar företagens administrativa börda, i syfte att främja företagarandan och bättre utnyttja möjligheterna till ökad och stabilare sysselsättning i tjänstesektorn.

Frankrike

Stärka samarbetet mellan arbetsmarknadens parter för att utveckla övergripande strategier när det gäller att modernisera arbetsorganisationen.

Irland

Fortsätta den politik som nyligen har införts, bl.a. genom en lämplig kombination av lagstiftning, utbildning och skattemässiga åtgärder, för att bättre utnyttja sysselsättningspotentialen i tjänstesektorn.

Italien

Framför allt i de södra delarna av landet fortsätta åtgärderna för att minska företagens administrativa börda och utnyttja sysselsättningspotentialen i tjänstesektorn.

Förenade kungariket

Uppgradera de statistiska systemen för att senast 2000 få fram indikatorer för förebyggande åtgärder och aktivering enligt de definitioner och metoder man enats om.

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

OM GENOMFÖRANDET AV MEDLEMSSTATERNAS SYSSELSÄTTNINGSPOLITIK

EUROPEISKA UNIONENS RÅD UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 128.4 i detta,

med beaktande av medlemsstaternas femton rapporter för 2000 om genomförandet av de nationella handlingsplanerna för sysselsättning för 1999 som beskriver hur de nationella handlingsplanerna anpassats till de ändringar som infördes i riktlinjerna för 2000,

med beaktande av rådets rekommendation av den 14 februari 2000 om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik,

med beaktande av den rekommendation som kommissionen överlämnade den 6 september 2000,

med beaktande av det yttrande om denna rekommendation som Kommittén för ekonomisk politik lämnade den 4 oktober 2000,

med beaktande av det yttrande om denna rekommendation som Sysselsättningskommittén lämnade den 5 oktober 2000, och

av följande skäl:

(1) Rådet antog riktlinjerna för medlemsstaternas sysselsättningspolitik för 1998, 1999 och 2000 genom resolutioner av den 15 december 1997 och den 22 februari 1999 samt genom ett beslut av den 13 mars 2000[1].

(2) Den 23 och 24 mars 2000 enades Europeiska rådet i Lissabon om en övergripande strategi för sysselsättning, ekonomisk reform och social sammanhållning som en del av det kunskapsbaserade samhället, åtog sig att skapa förutsättningar för full sysselsättning och framhöll betydelsen av ett livslångt lärande.

(3) Europeiska rådet i Feira den 19 och 20 juni 2000 lyfte fram den framträdande roll som arbetsmarknadens parter uppmanas att spela när det gäller att modernisera

[1] EGT L 72, 21.3.2000, s. 15.

arbetsorganisationen, främja det livslånga lärandet och öka sysselsättningsgraden, framför allt för kvinnor.

(4) Rådet antog den 19 juni 2000 en rekommendation om allmänna riktlinjer för medlemsstaternas ekonomiska politik och Europeiska rådet enades den 17 juni 1997 om en resolution om en stabilitets- och tillväxtpakt i vilken medlemsstaternas åtaganden fastställs.

(5) I den gemensamma rapporten om sysselsättningen för år 2000, som utarbetats tillsammans med kommissionen, beskrivs sysselsättningsläget i gemenskapen och de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit för att genomföra sin sysselsättningspolitik med hänsyn till riktlinjerna granskas.

(6) Mot bakgrund av granskningen av hur medlemsstaterna genomfört sin sysselsättningspolitik anser rådet det vara lämpligt att lämna rekommendationer. Rekommendationerna bör användas sparsamt, koncentreras på prioriterade frågor och bygga på en sund och korrekt analys.

(7) Då de åtgärder som medlemsstaterna vidtagit kompletteras för att bidra till målet full sysselsättning bör medlemsstaternas behörighet iakttas.

(8) Rådet erkänner de viktiga insatser som medlemsstaterna redan gjort för att genomföra sysselsättningsriktlinjerna och rådets rekommendation av den 14 februari 2000[2]. Vid bedömningen av konsekvenserna av denna politik bör hänsyn tas till sysselsättningsriktlinjernas fleråriga perspektiv.

(9) För att genomföra sysselsättningsriktlinjerna måste medlemsstaterna ha en övergripande strategi för utveckling och verkställande av sin sysselsättningspolitik.

(10) För att ett konkurrenskraftigt och dynamiskt kunskapsbaserat samhälle skall kunna utvecklas måste ett livslångt lärande utvecklas och förverkligas och de offentliga myndigheterna, företagen och arbetsmarknadens parter måste vidta åtgärder.

(11) För att angripa ungdomsarbetslösheten, som är ett bestående problem i de flesta av EU:s medlemsstater, bör alla unga ges möjlighet att komma in i arbetslivet innan de varit arbetslösa i sex månader.

(12) För att förebygga långtidsarbetslösheten hos vuxna, som drabbar ungefär hälften av de arbetslösa i Europeiska unionen, bör alla arbetslösa vuxna erbjudas en ny start innan de varit arbetslösa i tolv månader.

(13) Det är viktigt att minska de hinder för sysselsättning som skatte- eller bidragssystemen medför för att man skall kunna höja förvärvsfrekvensen bland kvinnor och äldre arbetstagare.

(14) Det behövs ett bättre företagsklimat och bättre förutsättningar för att enskilda skall kunna bedriva företagsverksamhet så att nya arbetstillfällen kan skapas i allt fler dynamiska företag.

---

[2] EGT C [...], [...], s. [...].

(15) Det måste utvecklas grundläggande förutsättningar för att möjligheterna att skapa nya arbetstillfällen inom tjänstesektorn skall kunna utnyttjas.

(16) En förutsättning för att långvarig sysselsättning skall kunna skapas är sysselsättningsfrämjande skattesystem där det nuvarande kraftiga skattetrycket på arbete flyttas över till alternativa källor för skatteintäkter såsom energi och miljö.

(17) Lokala sysselsättningsåtgärder bidrar i stor utsträckning till att den europeiska sysselsättningsstrategins mål kan uppnås.

(18) En central faktor för att arbetsorganisationen skall kunna moderniseras och för att främja företagens och deras anställdas anpassningsförmåga är att det upprättas partnerskap på alla lämpliga nivåer.

(19) Klyftan mellan könen på arbetsmarknaden, framför allt vad gäller sysselsättning, arbetslöshet och lön, liksom könsuppdelningen inom alla sektorer och yrken kräver övergripande integreringsstrategier och åtgärder för att yrkeslivet och familjelivet på ett bättre sätt skall kunna förenas.

Härigenom lämnas följande rekommendationer till de enskilda medlemsstaterna, enligt bilagan.

Utfärdad i Bryssel den […]

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

I. BELGIEN

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

Den belgiska arbetsmarknadssituationen förbättrades under 1999 då sysselsättningsgraden kraftigt ökade och arbetslösheten sjönk till en nivå under EU:s genomsnitt. Sysselsättningstillväxten dämpades dock och låg under EU:s genomsnitt och de långsiktiga målen uppfylls endast successivt.

– Ett stort antal personer blir långtidsarbetslösa och det finns stora grupper av långtidsarbetslösa, som under 1999 fortfarande utgjorde 5,0 % av arbetskraften.

– Äldre personer är i dålig utsträckning sysselsatta (12 procentenheter under EU:s genomsnitt). Detta gäller framför allt personer äldre än 55 år, vars sysselsättningsgrad (24,7 %) fortfarande är den lägsta i unionen.

– Det genomsnittliga skattetrycket på arbete är fortfarande ett av de högsta i EU.

– Arbetskrafts- och kompetensbrist kan konstateras samtidigt som de regionala skillnaderna är stora när det gäller arbetslöshet.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående genomförandet av en förebyggande politik, reformen av skatte- och bidragssystemen, bättre samarbete mellan arbetsmarknadsmyndigheterna, sänkt skattetryck på arbete och utvecklingen av ett livslångt lärande.

Belgien bör därför göra följande:

(1) Intensifiera ansträngningarna för att genomföra den nya individuella strategin för alla unga arbetslösa så att de kan nås innan de har varit arbetslösa i sex månader. Arbeta för att utforma och börja genomföra ett lämpligt system för att i ett tidigt skede vidta åtgärder som riktar sig mot arbetslösa vuxna.

(2) Fortsätta undersöka de faktorer i skatte- och bidragssystemet som hindrar deltagandet på arbetsmarknaden, framför allt när det gäller äldre arbetstagare. Belgien bör framför allt noggrant övervaka de åtgärder som syftar till förebygga att arbetstagare tidigt slutar arbeta och överväga att stärka åtgärder som hindrar detta.

(3) Fortsätta med insatserna för att förstärka samarbetet mellan arbetsmarknadsmyndigheterna för att integrera och säkerställa samordningen mellan flera aktiva åtgärder.

(4) Fullfölja och noggrant övervaka åtgärder för att sänka skattetrycket på arbete i syfte att uppmuntra personer att ta anställning och arbetsgivare att anställa samt noggrant övervaka konsekvenserna av de sänkta socialförsäkringsavgifterna.

(5) Utveckla och genomföra en övergripande strategi för ett livslångt lärande för att förebygga kompetensbrist och skapa en bättre grund för en kunskapsbaserad ekonomi och ett kunskapsbaserat samhälle.

II. DANMARK

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

Arbetsmarknadssituationen är fortfarande mycket gynnsam och sysselsättningssiffrorna är de högsta i EU, både när det gäller män och kvinnor. Arbetslöshetsnivån är bland de lägsta. De viktigaste utmaningarna för Danmark är fortfarande följande:

– Att öka den nuvarande arbetskraften, framför allt genom att uppmuntra anställda att stanna kvar i arbetslivet längre och minska det antal personer i arbetsför ålder som uppbär sociala förmåner.

– Att åstadkomma en större balans mellan kvinnor och män inom alla yrken.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående sänkt skattetryck på arbete, incitament för anställda att stanna kvar i arbetslivet längre, integrering av arbetslösa kvinnor och minskad könsuppdelning.

Danmark bör därför göra följande:

(1) Fullfölja och intensivt övervaka genomförandet av de pågående reformerna för att minska det totala skattetrycket på arbete, framför allt skattetrycket på låga inkomster.

(2) Öka incitamenten för enskilda att ta anställning eller stanna kvar i arbetslivet och fortsätta att intensivt övervaka reformen av systemen för förtidspensionering och tjänstledighet, eftersom det finns ett behov av att öka utbudet på arbetskraft.

(3) Fortsätta ansträngningarna för en mer omfattande integrering och en övergripande strategi för att minska den nuvarande könsuppdelningen mellan yrken på arbetsmarknaden.

III. TYSKLAND

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

Efter hand som den tyska ekonomin återhämtar sig ser man allt tydligare att sysselsättningstrenden håller på att vända, och arbetslösheten har sjunkit ytterligare även om konsekvenserna av Tysklands enande fortfarande är märkbara. De viktigaste utmaningarna på den tyska arbetsmarknaden är bland annat följande:

– Långsam återhämtning när det gäller de förlorade arbetstillfällen som registrerades under större delen av 1990-talet (– 1,2 procentenheter per år under perioden 1991–1998). Stora regionala skillnader när det gäller arbetslöshetssiffrorna. Det är främst de nya delstaterna som påverkas.

– Bestående och stor grupp av långtidsarbetslösa som utgör 4,4 % av arbetskraften.

– Trots de reformer som nyligen gjorts är det totala skattetrycket på arbete fortfarande ett av de högsta inom EU.

– Den lilla andel personer mellan 50 och 64 år som fortfarande arbetar (ca 37 %) tyder på att det finns ytterligare en outnyttjad sysselsättningspotential och visar att det krävs en mer kraftfull, övergripande politik för livslångt lärande för att betydligt förbättra arbetskraftens anställbarhet.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående skattetryck på arbete, förebyggande politik, skatte- och bidragssystem (framför allt när det gäller äldre arbetstagare), livslångt lärande och jämställdhet.

Tyskland bör därför göra följande:

1. Fullfölja och noggrant övervaka arbetet för att fortsätta minska skattetrycket på arbete, genom att sänka skatter och socialförsäkringsavgifter. Särskilt arbetskraftskostnaderna bör sänkas ytterligare längst ner på löneskalan samtidigt som behovet av att sanera de offentliga finanserna respekteras.

2. Eftersträva ett fullständigt genomförande av de förebyggande åtgärderna som koncentreras på tidiga åtgärder för att uppfylla enskilda behov och förhindra att personer blir långtidsarbetslösa. Man bör noggrant övervaka framsteg mot gemensamma och nationella mål.

3. Fortsätta att i detalj undersöka de faktorer som kan hindra samtliga gruppers deltagande på arbetsmarknaden, framför allt äldre arbetstagares deltagande. Man bör övervaka förändringar vad gäller deltagande på arbetsmarknaden bland äldre arbetstagare och vidta ytterligare åtgärder för att förbättra denna grupps anställbarhet.

4. Ta itu med kompetensbristen på arbetsmarknaden genom att ytterligare förbättra fortbildningsmöjligheterna i samarbete med arbetsmarknadens parter och genom att fastställa kvantitativa mål för livslångt lärande. I detta sammanhang måste moderna yrkesprofiler för lärlingsutbildning utvecklas och åtgärder vidtas i skolorna för att säkerställa ett bättre övergång till moderna arbetsuppgifter på arbetsplatsen.

5. Fullfölja och förstärka den tvåsidiga strategin för att kombinera integreringen av jämställdhetsperspektivet och specifika jämställdhetsåtgärder, och särskilt uppmärksamma konsekvenserna av skatte- och bidragssystem för kvinnors sysselsättning samt minska löneskillnaderna mellan män och kvinnor.

IV. GREKLAND

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

Sysselsättningsgraden i Grekland är bland de lägsta i EU (55,5 %). Trots de goda sysselsättningsresultat som nyligen konstaterats har arbetslösheten ökat under de senaste åren på grund av att arbetskraften vuxit (kvinnor och invandrare), och arbetslösheten ligger fortfarande över EU:s genomsnitt. Långtidsarbetslösheten har också ökat. Denna situation belyser arbetsmarknadens strukturella problem:

– Arbetslöshetsnivåerna för unga, kvinnor och långtidsarbetslösa är höga och ligger över EU:s genomsnitt.

– Stor klyfta mellan könen både när det gäller sysselsättning och arbetslöshet.

– Utbildningsreformerna innehåller åtgärder för att utveckla det livslånga lärandet, men det saknas en tydlig övergripande strategi och kvaliteten på yrkesutbildning liksom annan utbildning måste förbättras ytterligare.

– Stora administrativa bördor hindrar företagsutvecklingen, framför allt i startskedet, och sysselsättningsgraden inom tjänstesektorn är fortfarande låg trots att förbättringar skett på vissa områden.

– Begränsat införande av ny teknik och förseningar när det gäller att modernisera arbetsorganisationen hämmar produktivitetshöjningen och är fortfarande oroande faktorer.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående den övergripande strategin, förebyggande åtgärder och aktivering, integrering av jämställdhetsperspektivet, ökad förvärvsfrekvens bland kvinnorna, utbildning, minskad administrativ börda samt modernisering av arbetsorganisationen.

Grekland bör därför göra följande:

1. Utveckla en strategisk ram och en väl strukturerad politik för genomförandet av sysselsättningsriktlinjerna när det gäller alla de fyra pelarna.

2. Vidta bestämda och sammanhängande åtgärder i enlighet med riktlinjerna 1 och 2 för att förhindra att unga och vuxna arbetslösa blir långtidsarbetslösa och införa snabba reformer när det gäller den offentliga arbetsförmedlingen. De statistiska systemen måste uppgraderas så att indikatorerna för förebyggande åtgärder och aktivering finns att tillgå vid rätt tidpunkt och kan övervakas effektivt.

3. I närmare detalj undersöka de faktorer i skatte- och bidragssystemen som kan hindra framför allt kvinnors deltagande på arbetsmarknaden, så att kvinnornas sysselsättninggrad successivt höjs, och förbättra integreringen av jämställdhetsperspektivet.

4. Anta en övergripande strategi och fastställa kvantitativa mål för livslångt lärande, samt ytterligare förbättra kvaliteten på yrkesutbildning och annan utbildning så att arbetskraftens kompetens förbättras. Stärka stödet för fortbildning, framför allt genom att se till att arbetsmarknadens parter deltar mer aktivt.

5. Anta och genomföra en sammanhängande strategi för att betydlig minska den administrativa bördan när det gäller att starta nya företag, för att främja företagande och till fullo utnyttja den sysselsättningspotential som finns i tjänstesektorn.

6. Uppmuntra ett tillvägagångssätt som bygger på partnerskap och främja konkreta åtaganden från arbetsmarknadsparternas sida på alla lämpliga nivåer när det gäller modernisering av arbetsorganisationen, i syfte att göra företagen mer produktiva och konkurrenskraftiga samtidigt som man åstadkommer den nödvändiga balansen mellan flexibilitet och trygghet.

V. SPANIEN

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

I Spanien har den ekonomiska tillväxten och sysselsättningstillväxten varit god under de senaste åren, men det finns fortfarande svåra utmaningar:

– Även om sysselsättningen håller på att öka är sysselsättningsgraden bland de lägsta i Europa. Arbetslösheten är fortfarande hög och ligger på 15,9 % trots att den sjunkit kraftigt sedan 1996. Långtidsarbetslösheten har också minskat men kvinnor och äldre arbetstagare är fortfarande särskilt drabbade av arbetslösheten.

– Andelen tillfälligt sysselsatta är fortfarande hög. De flesta av de tillfälliga arbetena är kortvariga och det är främst kvinnor och som unga har denna typ av arbete.

– De regionala skillnaderna är stora samtidigt som den geografiska rörligheten är mycket liten.

– Även om kvinnornas sysselsättningsgrad har ökat är den fortfarande lägst i Europa (37,6 %). Klyftan mellan könen när det gäller sysselsättning (30,3 %) är den största i Europa. Arbetslöshetssiffran för kvinnor är 23,1 %.

– Mindre än 35 % av befolkningen mellan 25-64 år har avslutad gymnasieutbildning. Det är vanligt att man lämnar skolan tidigt och det är mycket få vuxna som deltar i utbildning. Det finns inte någon övergripande strategi för livslångt lärande.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående förebyggande åtgärder och aktivering, bättre statistiska övervakningssystem, integrering av jämställdhetsperspektivet samt livslångt lärande, anpassningsförmåga och skatte- och bidragssystemen.

Spanien bör därför göra följande:

1. Fortsätta åtgärderna för att modernisera de offentliga arbetsförmedlingarna för att förbättra effektiviteten och skynda på genomförandet av en förebyggande strategi som skall omfatta alla potentiella målgrupper. Dessa åtgärder bör bland annat innebära att man färdigställer det statistiska övervakningssystemet i början av 2001.

2. Förbättra integreringen av jämställdhetsperspektivet för att höja kvinnornas sysselsättningsgrad till EU:s genomsnitt inom en tidsram som i tillräcklig utsträckning svarar mot frågornas angelägenhet.

3. Utveckla och genomföra en sammanhängande strategi med kvantitativa mål för livslångt lärande. Strategin skall omfatta grundläggande utbildning och fortbildning och skall syfta till att höja utbildningsnivån och få fler vuxna att delta i utbildning. Problemet att enskilda lämnar skolan tidigt bör särskilt uppmärksammas.

4. I samarbete med arbetsmarknadens parter fortsätta insatserna att anpassa relationerna mellan arbetstagare och arbetsgivare samt arbetslagstiftningen, och utveckla nya former för arbetsorganisation genom att säkerställa en lämplig balans mellan flexibilitet och trygghet för hela arbetskraften.

5. Se över stimulerande respektive hämmande faktorer i skatte- och bidragssystemen i syfte att öka deltagandet på arbetsmarknaden och skapa en stabilare sysselsättning.

VI. FRANKRIKE

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

Sysselsättningssituationen fortsätter att förbättras. Det finns dock stora strukturella problem kvar:

– Deltagandet i åldersgruppen 55-64 år är klart mindre än EU:s genomsnitt (28,3 % mot 35,9 %) och den nedåtgående trenden ändrades inte under 1999.

– Arbetslösheten har endast minskat litet och arbetslöshetsnivån (11,3 %) ligger över EU:s genomsnitt (10,8 %).

– Höga skatter på arbete.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående äldre arbetstagare i arbetskraften, sänkt skattetryck på arbete samt förebyggande åtgärder och livslångt lärande.

Frankrike bör därför göra följande:

(1) Förbättra insatserna för att hindra att äldre arbetstagare tidigt drar sig tillbaka från arbetslivet genom att utarbeta en mer övergripande strategi som inbegriper arbetsmarknadens parter.

(2) Fortsätta driva och utvärdera politiska åtgärder för att minska skattetrycket på arbete, framför allt sådana åtgärder som avser arbetstagare med låg lön och utan utbildning.

(3) Fortsätta genomförandet av de individuella och tidiga åtgärderna för arbetslösa och i större utsträckning utnyttja sådana åtgärder för att förhindra arbetslöshet bland unga och vuxna.

(4) Fortsätta insatserna för att modernisera arbetsorganisationen och noga följa upp vilka nettoeffekter genomförandet av lagstiftningen om 35-timmars arbetsvecka får. Vidta åtgärder för att göra fortbildningssystemet effektivare och främja en övergripande strategi för livslångt lärande.

(5) Fortsätta genomförandet av enhetliga strategier som omfattar lagstiftning, skatteåtgärder och andra åtgärder och som är avsedda att minska den administrativa bördan för företag, samt utvärdera effekterna av pågående insatser för att skapa nya sysselsättningsmöjligheter för ungdomar.

VII. IRLAND

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

Irland har uppvisat mycket bra resultat när det gäller ekonomi och sysselsättning. År 1999 överskred sysselsättningsgraden Europeiska unionens genomsnitt och arbetslösheten har fortsatt att minska för alla grupper. Denna utveckling tyder på en ytterligare minskning av utbudet på arbetskraft. Det finns fortfarande vissa strukturella problem:

– Liksom i vissa andra medlemsstater är det ett centralt problem för Irland att förhindra att det uppstår brist på arbetskraft och undvika det därmed förbundna löneinflationstrycket.

– Förvärvsfrekvensen bland kvinnor är fortfarande låg och klyftan mellan könen när det gäller sysselsättning har endast minskat något mellan 1998 och 1999.

– På grund av den allt större bristen på arbetskraft är det viktigt för Irland att investera i utbildning för anställda och arbetslösa. Irland är ett av de få länder där andelen arbetslösa som deltog i utbildningsåtgärder ökade, men samtidigt är antalet anställda som deltar i utbildning fortfarande bland de lägsta i EU.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående kvinnors deltagande på arbetsmarknaden och utarbetande av en strategi för internutbildning och livslångt lärande.

Irland bör därför göra följande:

(1) Fortsätta den övergripande strategin för att se till att fler kvinnor blir sysselsatta, undanröja skattehinder och öka antalet barnomsorgsplatser samt vidta åtgärder för att minska löneskillnaderna mellan män och kvinnor.

(2) Fortsätta och intensifiera satsningarna för att stödja produktivitetshöjningen och uppgradera arbetskraftens kompetens och kvalifikationer genom att i större utsträckning betona internutbildning och ytterligare utveckla och sätta kvantitativa mål för livslångt lärande.

VIII. ITALIEN

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

Sysselsättningen ökade under 1999 framför allt beroende på att bestämmelser om skatteincitament och flexibla arbetsvillkor antogs. Dessa förbättringar har dock nästan inte alls bidragit till att lösa de strukturella problem som finns på den italienska arbetsmarknaden.

– Den låga sysselsättningsgraden (52,5 %) är ca 10 procentenheter lägre än EU:s genomsnitt. Sysselsättningsgraden för äldre är särskilt låg (27,5 %).

– Sysselsättningsgraden för kvinnor ökade mer än sysselsättningen för män, men är bland de lägsta inom EU (38,1 %).

– Arbetslöshetsnivån sjönk till 11,3 % men ligger fortfarande 2 procentenheter över EU:s genomsnitt. Sysselsättningsgraden för personer i åldersgruppen 15-24 år var 12,4 %, vilket är nästan 4 % högre än EU:s genomsnitt. Långtidsarbetslösheten minskade endast marginellt från 7,1 % av arbetskraften under 1998 till 6,9 % 1999, men har ökat som andel av den totala arbetslösheten.

– Ett kännetecken på arbetsmarknaden är att klyftan mellan könen är markant - omkring 30 procentenheter - och arbetslösheten för kvinnor (15,6 %) är nästan dubbelt så stor som arbetslösheten för män (8,7 %).

– De regionala skillnaderna är fortfarande mycket stora. Arbetslösheten i de centrala och norra delarna av landet är ca 6,5 % medan den är ca 22 % i de södra delarna.

– Den procentandel av arbetskraften som har avslutad gymnasieutbildning uppgår till 43,2 %, vilket kan jämföras med EU:s genomsnittliga nivå på 42,5 %. Endast 6,1 % av de vuxna deltar dock i utbildning vilket kan jämföras med EU:s genomsnitt på 8,7 %.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående de politiska åtgärderna inom ramen för de fyra pelarna, skatte- och bidragssystemen, åtgärderna för förebyggande och aktivering, integreringen av jämställdhetsperspektivet, klyftorna mellan könen och det livslånga lärandet.

Italien bör därför göra följande:

1. Vidta åtgärder för att komma tillrätta med obalansen när det gäller de fyra pelarnas åtgärder genom att på ett effektivt sätt genomföra anställbarhetsåtgärder, arbeta för att modernisera arbetsorganisationen och lagstiftningen om denna samt genom att utveckla en övergripande jämställdhetsstrategi.

2. Fortsätta genomföra reformen av pensions- och andra bidragssystem för att reducera flödet från arbetsmarknaden till pensionssystem och andra system. Fortsätta med insatser för att minska skattetrycket särskilt för lågavlönade arbetstagare.

3. Vidta effektiva åtgärder för att förhindra att unga och vuxna blir långtidsarbetslösa. Påskynda genomförandet av reformen av de offentliga arbetsförmedlingarna i hela landet och av systemen för arbetsmarknadsinformation så att ytterligare förseningar

kan undvikas. Åtgärderna för att uppgradera de statistiska övervakningssystemen bör fortsätta så att åtgärds- och resultatindikatorerna finns att tillgå vid rätt tidpunkt.

4. Fortsätta insatserna för att ge kvinnorna fler och bättre sysselsättningsmöjligheter i syfte att minska den nuvarande omfattande klyftan mellan könen när det gäller sysselsättning och arbetslöshet. Man bör fortsätta att integrera jämställdhets-perspektivet.

5. Anta och genomföra en sammanhängande strategi med nationella mål för livslångt lärande. Arbetsmarknadens parter bör engageras så att de tillhandahåller arbetstagarna utbildning.

IX. LUXEMBURG

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

I Luxemburg har arbetsmarknadssituationen varit gynnsam under 1999 och situationen har underbyggts av en kraftig ekonomisk tillväxt och den högsta sysselsättningsökningen i EU (4,8 procentenheter). Arbetslöshetsnivån fortsatte att sjunka och är fortfarande den lägsta i EU (2,3 %). Det kan dock konstateras att det finns vissa strukturella problem:

– Den totala nationella sysselsättningsgraden är mycket låg trots en mycket god sysselsättningssituation och ett stort antal gränsarbetare. Sysselsättningssiffrorna är speciellt låga för arbetstagare över 55 år (26,3 %) och kvinnor (48,5 %), även om båda siffrorna har stigit sedan 1998.

– Klyftan mellan könen när det gäller sysselsättning är bland de största i EU, närmare bestämt 25,9 procentenheter.

– Utbudet på kvalificerade personer i landets arbetskraft är otillräckligt.

– Andelen sysselsatta vuxna som deltar i fortbildning är fortfarande mycket liten (5,3 %).

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående den sociala dialogen, äldre arbetstagares och kvinnors deltagande på arbetsmarknaden samt livslångt lärande.

Luxemburg bör därför göra följande:

1. Uppmuntra arbetsmarknadens parter att föra en konstruktiv dialog, vilket krävs för att de sysselsättningsstrategier som anges i de nationella handlingsplanerna skall bli en framgång.

2. Fortsätta insatserna och genomföra åtgärderna för att öka de äldre arbetstagarnas och kvinnornas deltagande på arbetsmarknaden, bland annat se över skatte- och bidragssystemen och vidta åtgärder för att främja integreringen av jämställdhetsperspektivet.

3. Fortsätta att genomföra ramlagstiftningen om kontinuerlig yrkesbildning och utveckla och genomföra åtgärder för att öka deltagandet i utbildning samt fastställa kvantitativa mål på detta område.

X. NEDERLÄNDERNA

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

Sysselsättningstillväxten var god i Nederländerna under 1999 och sysselsättningsgraden ligger klart över EU:s genomsnitt. Arbetslösheten fortsatte att minska under 1999 till 3,3 %, vilket är under EU:s genomsnitt. Det finns dock fortfarande vissa strukturella problem:

– Även om långtidsarbetslösheten minskar finns det vissa bestående problem som är koncentrerade till vissa grupper, framför allt lågkvalificerade arbetstagare, äldre och etniska minoriteter.

– Ett stort antal personer i arbetsför ålder står utanför arbetsmarknaden på grund av invaliditetsförmåner och andra typer av bidrag.

Man kan konstatera en brist på arbetskraft och ett därmed förbundet löneinflationstryck. Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående skatte- och bidragssystemen samt de statistiska övervakningssystemen.

Nederländerna bör därför göra följande:

(1) Fortsätta att samarbeta med arbetsmarknadens parter för att minska de faktorer i bidragssystemen som kan hindra deltagandet på den öppna arbetsmarknaden, framför allt när det gäller personer som uppbär invaliditetsförmåner, och som kan skapa fattigdomsfällor.

(2) Fortsätta uppgraderingen av de statistiska systemen så att man kan få fram åtgärds- och resultatindikatorer tillräckligt tidigt för att de skall kunna utnyttjas för övervakningen och utvärderingen av det pågående genomförandet av den förebyggande strategin.

XI. ÖSTERRIKE

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

Resultaten på den österrikiska arbetsmarknaden förbättrades under förra året och den totala sysselsättningsgraden uppgick till 68,2 % (59,7 % för kvinnor), vilket ligger nära det mål på 70 % som fastställdes av Europeiska rådet i Lissabon och över EU:s genomsnitt. Arbetslösheten minskade till 3,7 % under 1999 och ungdoms- och långtidsarbetslösheten är bland de lägsta i EU. Trots de övergripande goda resultaten finns det fortfarande vissa strukturella problem på arbetsmarknaden:

– Det totala skattetrycket ligger över genomsnittet och skattetrycket på arbete ökade under perioden 1994–1998. Att de indirekta arbetskraftskostnadernas andel av BNP förväntas sjunka med ca 0,4 procentenheter före 2003 är endast ett litet steg i rätt riktning.

– Klyftan mellan könen är fortfarande stor vad gäller sysselsättning och arbetslöshet, trots att sysselsättningsgraden för kvinnor ligger över EU:s genomsnitt.

– Sysselsättningsgraden för äldre arbetstagare ligger under EU:s genomsnitt och arbetslösheten bland personer i åldersgruppen över 50 år är fortfarande dubbelt så hög som den genomsnittliga nivån.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående äldre arbetstagares anställbarhet, integrering av jämställdhetsperspektivet och skatt på arbete.

Österrike bör därför göra följande:

1. Fortsätta insatserna för att uppfylla åtagandet att reformera systemen för förtidspensionering och vidta andra åtgärder för att äldre skall stanna kvar i arbetslivet längre och uppnå en betydligt högre sysselsättningsgrad bland äldre arbetstagare.

2. Fullfölja en övergripande strategi för att minska klyftan mellan könen vad gäller sysselsättning, som fortfarande är stor, bland annat genom att vidta åtgärder som bidrar till att minska löneskillnaderna och göra det lättare att förena yrkesliv och familjeliv.

3. Förbättra insatserna för att betydligt minska det höga skattetrycket på arbete, framför allt genom att koncentrera åtgärderna på grupper som har problem på arbetsmarknaden.

XII. PORTUGAL

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

Sysselsättningssituationen förbättrades ytterligare under 1999 vilket bekräftade det föregående årets positiva trend. Arbetslöshetsnivån är bland de lägsta i EU och långtidsarbetslösheten har minskat snabbt. Det finns dock strukturella svagheter på arbetsmarknaden och därför måste åtgärder vidtas:

– Arbetskraftens genomsnittliga kompetensnivå är låg. Endast 21,2 % har avslutat minst gymnasieutbildning, vilket kan jämföras med den genomsnittliga nivån på 60 % i Europeiska unionen. Deltagandet i utbildning uppgår till 3,6 % och ligger också det under EU:s genomsnitt på 8,7%, och 45 % av personerna i åldersgruppen 18 –24 år har slutat skolan tidigt.

– Det finns stora möjligheter att skapa nya arbetstillfällen inom tjänstesektorn, vilket framgår av att sysselsättningsgraden i tjänstesektorn är 36,2 %, men det har inte utvecklats någon sammanhängande strategi för främja företagandet.

– Arbetsmarknadens parter måste göra stora insatser för att man skall kunna anta de stora utmaningarna på den portugisiska arbetsmarknaden, framför allt den låga kompetensnivån, moderniseringen av arbetsorganisationen och relationerna mellan arbetstagare och arbetsgivare.

– Könsuppdelningen på arbetsmarknaden ökade jämfört med 1997, och uppdelningen inom olika sektorer hör till de högsta i gemenskapen.

Analysen visar att det krävs fler insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående utbildning, minskade administrativa bördor för företagen, partnerskap, könsuppdelning och tillgång till barnomsorg.

Portugal bör göra följande:

1. Utveckla och genomföra en övergripande strategi för livslångt lärande i vilken man också tar itu med problemet att personer lämnar skolan tidigt och fastställer tydliga mål och lämpliga tillvägagångssätt. Det bör ägnas särskild uppmärksamhet åt utbildningens kvalitet för att kompetensbrister skall kunna undvikas.

2. Fortsätta insatserna för att minska den administrativa bördan för företagen, utnyttja möjligheterna att skapa nya arbetstillfällen inom tjänstesektorn och främja arbetstillfällen som kräver hög och medelhög kompetens inom tjänstesektorn.

3. Fortsätta insatserna för att genomföra en partnerskapsstrategi och främja konkreta åtaganden från arbetsmarknadsparternas sida, framför allt när det gäller modernisering av arbetsorganisationen, anpassning av relationerna mellan arbetstagare och arbetsgivare och av arbetslagstiftningen samt fortbildning.

4. Fortsätta ansträngningarna för att arbetstagare skall kunna förena yrkesliv och familjeliv genom att utvidga barnomsorgen och undersöka möjligheter att ta itu med könsuppdelningen inom olika sektorer.

XIII. FINLAND

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

Även om den ekonomiska tillväxten i Finland varit stark under de senaste fem åren finns fortfarande vissa strukturella problem:

– Den totala arbetslöshetsnivån är fortfarande hög (10,2 %) och arbetslösheten är företrädelsevis strukturell. Ungdomsarbetslösheten och långtidsarbetslösheten för personer över 50 år är fortfarande ett stort problem.

– Genom de initiativ som nyligen tagits har Finland gjort framsteg när det gäller att minska skattetrycket på arbete, men skattenivån ligger fortfarande över EU:s genomsnitt.

– Finland hotas av kompetensbrist inom flera sektorer (både när det gäller lågkvalificerat och högkvalificerat arbete) och det råder ett allmänt behov av att mobilisera arbetskraften framför allt genom aktiva arbetsmarknadsåtgärder av bra kvalitet.

– De regionala skillnaderna vad gäller sysselsättning är fortfarande betydande.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående skatte- och bidragssystemen, skatterna på arbete och sektorsuppdelningen på arbetsmarknaden.

Finland bör därför göra följande:

1. Fortsätta att ompröva de befintliga skatte- och bidragssystemen för att öka incitamenten för enskilda att arbeta och arbetsgivare att anställa samt koncentrera åtgärderna för livslångt lärande till äldre för att de skall stanna i arbetslivet längre.

2. Fullfölja de nyligen tagna initiativen för att minska skatten på arbete med hänsyn till de rådande ekonomiska villkoren och situationen på arbetsmarknaden.

3. Övervaka och bedöma den nuvarande omfattningen av uppdelningen inom yrken och sektorer på arbetsmarknaden mot bakgrund av strategin för att integrera jämställdhetsperspektivet.

XIV. SVERIGE

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

Sverige har en av de högsta sysselsättningsgraderna i EU och har nyligen förbättrat resultaten vad gäller att skapa nya arbetstillfällen. Under 1999 minskade arbetslösheten till 7,2 %. Det finns dock fortfarande flera strukturella problem på arbetsmarknaden:

– Skattetrycket på arbete, framför allt när det gäller relativt lågkvalificerad arbetskraft och lågavlönade, är fortfarande mycket högt. Sverige har fortfarande de högsta skattesatserna på anställda i EU: 52,7 % under 1998 vilket kan jämföras med EU:s genomsnitt på 39,2 %.

– Ett stort antal personer i arbetsför ålder är beroende av bidrag.

– Kompetensbrist, framför allt på regional nivå, har blivit en faktor som i stor utsträckning hämmar den ekonomiska tillväxten och den regionala utvecklingen.

– Den nuvarande uppdelningen mellan män och kvinnor inom olika yrken och sektorer är fortfarande ett problem trots att jämställdhetspolitiken är väl utvecklad.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående skatter på arbete och integrering av jämställdhetsperspektivet.

Sverige bör göra följande:

1. Öka insatserna, bland annat fastställa nationella mål, för att betydligt minska skattetrycket på arbete, framför allt för dem som har låg nettolön.

2. Införa fler politiska åtgärder för att ytterligare anpassa stöd- och bidragssystemen så att det finns tillräckliga incitament att arbeta.

3. Övervaka och bedöma den nuvarande uppdelningen inom olika yrken och sektorer på arbetsmarknaden, som ett led i de reformer för att integrera jämställdhetsperspektivet som inleddes 1999.

XV. FÖRENADE KUNGARIKET

Problem att uppnå sysselsättningsmålen

I Förenade kungariket var sysselsättningstillväxten gynnsam under 1999 och sysselsättningsgraden för män och kvinnor ligger klart över EU:s genomsnitt. Arbetslösheten fortsatte att sjunka under 1999 och ligger nu på 6,1 %, vilket är under EU:s genomsnitt. Det finns dock fortfarande vissa strukturella problem:

– Andelen unga och vuxna som blir långtidsarbetslösa (17 % respektive 11 %) ligger fortfarande över antalet i de medlemsstater som uppvisar bäst resultat.

– Även om långtidsarbetslösheten minskar finns det fortfarande vissa bestående problem som är koncentrerade till vissa grupper, framför allt hushåll där ingen arbetar och mindre gynnade grupper, och till ett antal geografiska områden. Problemen med ensamma föräldrar som inte är sysselsatta består.

– Det råder kompetensbrist i vissa sektorer, framför allt på området informationsteknik. Ett allmänt problem i Förenade kungariket är den låga grundutbildningsnivån.

– Även om löneskillnaderna mellan könen minskar är de fortfarande stora jämfört med EU:s genomsnitt. Klyftan mellan könen när det gäller hur föräldraskap påverkar sysselsättningen är också den största i Europa, vilket tyder på att det är viktigt att tillhandahålla tillräcklig barnomsorg till en rimlig kostnad.

– Den nuvarande uppdelningen mellan män och kvinnor inom yrken och sektorer är större än EU:s genomsnitt.

Analysen visar att det krävs ytterligare insatser för att följa sysselsättningsriktlinjerna och rekommendationerna angående anpassningsförmåga, löneskillnaderna mellan män och kvinnor, barnomsorg, en förebyggande strategi för arbetslösa och livslångt lärande.

Förenade kungariket bör därför göra följande:

(1) Förbättra balansen när det gäller genomförandet av riktlinjerna så att insatserna för att modernisera arbetsorganisationen förstärks och blir mer synliga, framför allt genom att främja samarbetet mellan arbetsmarknadens parter på alla lämpliga nivåer.

(2) Fortsätta insatserna för att minska löneskillnaderna mellan män och kvinnor och vidta åtgärder för att förbättra tillhandahållandet av barnomsorg i syfte att underlätta för kvinnor och män med föräldraansvar att arbeta. Ensamstående föräldrars behov bör få särskild uppmärksamhet.

(3) Erbjuda fler vuxna arbetslösa aktiva arbetsmarknadsåtgärder innan de varit arbetslösa i tolv månader och komplettera det stöd som utbetalas till arbetssökande (*Jobseekers' Allowance Regime*).

(4) Intensifiera insatserna för att genomföra initiativ som gäller livslångt lärande, framför allt insatserna för att förbättra den allmänna grundutbildningsnivån, och visa hur de grupper som traditionellt är motvilliga att utnyttja utbildningsmöjligheter eller som inte kan hitta lämpliga alternativ kan få tillgång till utbildning.